

Dosarul nr. 2ra-1707/17

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) – R. Pascari

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Minciuna, A. Pahopol, L. Popova

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Organizația de Microfinanțare „Mega Credit” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la acțiunea lui Artur Pavelco împotriva Organizației de Microfinanțare „Mega Credit” Societate cu Răspundere Limitată privind anularea dispozițiilor, restabilirea în funcție de administrator, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, repararea prejudiciului moral, încasarea penalităților în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din data de 17 mai 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Artur Pavelco, s-a admis apelul declarat de Organizația de Microfinanțare „Mega Credit” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 ianuarie 2017,

C O N S T A T Ă :

Artur Pavelco la data de 26 octombrie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Organizației de Microfinanțare „Mega Credit” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare OM „Mega Credit” SRL*), solicitând anularea dispozițiilor din data de 26 august 2016 cu privire la concediere și din 02 septembrie 2016 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea în funcție de administrator, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu în mărime de 12 000 lei lunar, repararea prejudiciului moral în mărime de 12 000 lei, încasarea penalității în mărime de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-7).

În motivarea acțiunii a indicat, că la data de 02 martie 2015 în baza contractului individual de muncă a fost angajat în funcția de administrator în cadrul OM „Mega Credit” SRL pe o perioadă determinată de un an. Prin decizia Consiliului Societății din 29 februarie 2016 contractul individual de muncă a fost prelungit, până la data de 01 martie 2017.

Pe parcursul activității nu a comis careva abateri disciplinare și a respectat întru totul obligațiunile de serviciu, în privința sa nu a fost realizată careva anchetă de serviciu și nu a fost atras la răspundere disciplinară niciodată pentru careva încălcări.

La data de 20 septembrie 2016 i-a fost adusă la cunoștință dispoziția din data de 26 august 2016, prin care s-a dispus concedierea acestuia începând cu data de 26 septembrie 2016. Ulterior, după emiterea dispoziției din data de 26 august 2016, la 02 septembrie 2016 a fost emisă o altă dispoziție, prin care s-a dispus aducerea la cunoștință reclamantului a unei preîntâmpinări pentru încălcări grave, numeroase privind disciplina financiară și de muncă, cât și pentru neîndeplinirea indicațiilor verbale și scrise ale președintelui Consiliului Societății și ale membrilor acestui Consiliu. Angajatorul la aplicarea sancțiunii disciplinare nu a cerut explicații de la acesta cu privire la pretensele abateri disciplinare.

În opinia reclamantului dispoziția de concediere din 26 august 2016 contravine legislației muncii, ori aceasta nu este argumentată din punct de vedere juridic, nu este indicat care anume încălcări a comis salariatul și prin ce se probează ele. De asemenea la concediere angajatorul a încălcat termenul de preavizare, preavizul de concediere i-a fost adus la cunoștință abia la data de 20 septembrie 2016, însă a fost concediat la data de 26 septembrie 2016, prin urmare, angajatorul a încălcat flagrant și procedura de concediere nerespectând preavizarea de 30 de zile obligatorie stabilită de lege și de contractul individual de muncă.

La data de 23 septembrie 2016 și la 26 septembrie 2016 a depus cerere prealabilă angajatorului, prin care a solicitat despăgubirea care i se cuvine, însă până în prezent nu a primit careva răspuns.

De asemenea, în urma concedierii ilegale OM „Mega Credit” SRL i-a cauzat un prejudiciu moral considerabil manifestat prin suferințe psihice intensive cauzate de ilegalitatea și nedreptatea abuzivă din partea angajatorului care a atentat la demnitatea și reputația sa profesională prin acțiunile de aprecieri nefavorabile, nefondate, inclusiv cele privind reputația și probitatea profesională înscrise în actele de concediere, cât și acuzațiile injuste privind careva abateri pe care în realitate nu le-a comis.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din data de 05 ianuarie 2017, s-a admis parțial acțiunea depusă de Artur Pavelco, s-a anulat dispoziția din 02 septembrie 2016 emisă de către președintele Consiliului în partea ce ține de preîntâmpinarea lui Artur Pavelco pentru încălcări grave numeroase privind disciplina financiară și de muncă cât și pentru neîndeplinirea indicațiilor verbale și scrise ale Președintelui Consiliului Societății și ale membrilor Consiliului, s-a încasat din contul OM „Mega Credit” SRL în beneficiul lui Andrei Pavelco trei salarii medii lunare în sumă de 32 342,85 cu titlu de compensație pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen, suma de 3 266,63 lei cu titlu de penalitate în mărime de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere calculată din suma compensației neachitate pentru încetarea contractului individual de muncă înainte de termen, suma de 2 000,00 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistență juridică, în rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 108, 110-121).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 17 mai 2017 a respins apelul declarat de Artur Pavelco, a admis apelul declarat de OM „Mega Credit” SRL, a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din data de 05 ianuarie 2017 în partea încasării în folosul lui Artur Pavelco din contul OM „Mega Credit” SRL a penalității în mărime de 3 266,63 lei și în această parte a emis o nouă hotărâre prin care a respins pretenția integral ca fiind neîntemeiată, în rest a menținut hotărârea primei instanțe (f.d. 166, 167-173).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 03 iulie 2017 OM „Mega Credit” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri noi privind respingerea acțiunii (f.d. 179-181).

În motivarea recursului recurenta a indicat, că atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pronunțând hotărârile cu încălcarea normelor de drept material și procedural, nu au aplicat legea care urma să fie aplicată.

La data de 15 septembrie 2017 prin intermediul poștei electronice Artur Pavelco a depus referință (f.d.201-202).

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 17 mai 2017.

Recursul, depus de către OM „Mega Credit” SRL la data de 03 iulie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către OM „Mega Credit” SRL este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de OM „Mega Credit” SRL asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenteii la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către OM „Mega Credit” SRL inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Organizația de Microfinanțare „Mega Credit” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas